

men for denne gives der mere end fuld Erstatning ved, at Fangst af den blanke Laks og Ørred nu foreslaas tilladt i Aaen i de to Maaneder August og September. I Fjorden har der aldrig været fanget mange Nedfaldsfisk.

Naar Vinterlaksen kun foreslaas fredet i Aaen fra 1. Oktober til 31. December og ikke tillige i Fjorden, altsaa ligesom efter de nugældende Bestemmelser, er det fordi dens Fangst heroppe, medens endnu Fiskenes Legen er paa det højeste, nødvendigvis maa give Anledning til en uforholdsmæssig Jagen og Ufred paa Legepladserne. Opgangen af Vinterlaks i den første Tid er meget sparsom — det højeste Antal, der nogenstinde er iagttaget ved Frisenvold Fiskegaard i den Tid, Staten har været Ejer af denne, har saaledes været: indtil 4 Stkr. i Slutningen af November og indtil 14 Stkr. i Løbet af December — et enkelt Aar dog tillige 1 Vinterlaks allerede den 27. Oktober. Det er først efter Nytaar, at Opgangen af Vinterlaks i Gudenaåen kan kaldes nogenlunde rigelig.

Da det af Hensyn til Laksefiskene og disses paa Legepladserne liggende Rogn har været nødvendigt at fastsætte Indskrænkninger i visse Redskabers Brug i Gudenaåen (jfr. § 5), har det hidtil ikke været til at undgaa at ogsaa andre Fiskearter samtidig ere blevne fredede. Dette gælder saaledes baade Gedder og Aborrer: vore mest graadige Rovfisk, hvis Forekomst i et Laksevand bør indskrænkes til det mindst mulige. Foruden ved de ved § 5 foreslaaede Foranstaltninger, der tilsigte at indskrænke Bestanden af disse Fiskearter, bør derfor Fredningstiden for dem opheves for Gudenaåens Vedkommende. En saadan Foranstaltning kan neppe antages at kunne svække Bestemmelsen om disse Fiskearters Fredning i andre ferske Vand, da man dog ikke har og ikke behøver at have en samtidig og overalt gældende Fredning for disse Fisk. I det salte Vand er Fangsten af Gedder og Aborrer til enhver Tid tilladt, hvilket saaledes efter den nugældende Lov ogsaa finder Anvendelse paa Randers Fjord.

Til § 3.

I Henhold til Erfaringer, indvundne saavel her i Landet som ogsaa i andre Lande, særlig i England og Irland, er det nødvendigt for at tilvejebringe Betingelser for Fiskenes Opgang fra Havet at træffe Bestemmelser til Værn af Fjordmundinger. Da det i Lovforslaget omhandlede Farvand strækker sig indtil Anduvningstønden udfor Udbyhøj, foreslaas det, at der udenfor

dette Punkt indtil 200 Favne til Siden og udefter skal være et fredet Areal, hvori der ikke uden særlig Adkomst maa udsættes noget Fiskeredskab eller Vaaddræt finde Sted.

Til § 4.

ad a. 1) Udbyttet af Fiskeriet efter Graafisk har i flere Aar været i stadig Aftagen, og den Tid er maaske ikke fjern, da dette Fiskeri ophører at være lønnende i Randers Fjord. Nogen Ophjælpning af Fiskeriet kan der neppe være Tale om, men derimod kan der være Anledning til at forsøge at standse Tilbagegangen noget. Ved Bestemmelsen om en Maskestørrelse lader det sig naturligvis ikke hindre, at en Del umoden Fisk alligevel fanges i Vaaddene, men dog neppe i saa stort Antal som nu for Tiden. Da umoden Graafisk imidlertid ogsaa fanges i andre Redskaber, f. Eks. Aaleruser og lign., hvor Maskestørrelsen nødvendigvis maa være lille, vil det være nødvendigt at træffe Bestemmelser om Mindstemaal, jfr. nærmere ved § 6, for dog i nogen Grad at standse Tilbagegangen.

ad a. 2) En omtrent tilsvarende Bestemmelse er optaget i § 13 i det af Regeringen forelagte Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri.

ad a. 3) Bestemmelsen er optaget efter Ønske af Randers Fiskeriforening.

ad b. 1) En hertil sigtende Bestemmelse findes i den nugældende Lov samt i den under 7. April 1893 udstedte Bekendtgørelse om Reglement for Besejling af og Ordens Overholdelse i Sejlløbet gennem Randers Fjord og Randers Havn. Medens Loven kun indeholder Bestemmelser for det afprykkede Sejlløb — Prikkerne ophøre lige inden Havnen — er det ifølge Havne-reglementet forbudt at anbringe Ruser og Garn fastgjorte til Pæle i selve Havnen. Fiskerne have derfor i det sidste Aarstid begyndt at udsætte i Havnen store for Strømmen svajende Garn, fastgjorte ved Sten eller holdte paa Plads ved Hjælp af Blyvægte m. v. Det er nødvendig, at der gælder de samme Bestemmelser for Fiskeriet i Havnen som i det afprykkede Sejlløb; naar den nugældende Lov ikke omtaler det, er Grunden den, at det nævnte Fiskeri ikke fandt Sted paa det Tidspunkt, da Loven udkom.

ad b. 2) Hertil sigtende Bestemmelser findes ogsaa i den nugældende Lovs § 3. Af den samme Grund som foranført, er Bestemmelsen udvidet til ogsaa at omfatte selve Havnen. Det foreslaas derhos at for-